

Twa lytse wite lamkes,
dy boarten by de sleat.

Har mem sei 'Hjir gau berntsjes,
dat komt aanst grif ferkeard!'

Dy smoarge lamkes tochten
ús mem dy praat mar wat.
Lit ús hjir mar moai boartsje,
dat wetter, wat soe dat?

Hja sprongen en hja dûnsen,
en ja, it kaam ferkeard.
Want 't wie ynienen: hoepla!
Kopke-ûnder yn 'e sleat!

't Ald skiep begûn te gûlen.
Dêr kaam de boer op ôf.
Hy sei: 'Ik sil jim helpe,
mar 'k set jim gau oan 't tou!'

